

ΣΑΠΦΩ

*Οπ' ἀγάπησε τὸν Φίωνα εἶναι μᾶλλον μῦθος; βγαλμένος ἢ ἀπὸ στροβλωμένες; πορτοκίσις ἢ ἀπὸ πικρηνόητη τοῦ θέματος ὠμοσύνων τριγυρίων; τῆ;

Πλούσια δὲν ἦτον, τὸ ἄντικθον φέρνεται δὲ ἡζοτή τῆ; ἡ:ο λιτή α' δὲ πενιχρή.

Εἰς τ'ε τελετῆ; τῆ; Ἀφορδίτη; πού ἐκμαῦσαι μὲ ἱλιαροση ἀγάπη δ' ἠδίασας τῶν κοριτσιῶν τῆ; ἦτον ἕνα μαγίλο γαγνὸ; κίθε φορὴ πῦρ ἢ Πιήτρο; κ' περὶ σ' αὐτῶν μετὰ τῆ λύση τῆ; νὰ ὀληθήσῃ τῆ Θιῆ καὶ νὰ δ.ε.υ.δύ.η τὸ χαρῶ. *Ἐκείνην ἱστορικῶ; ἢ γιοσῶ; ἔκεινε.

Τ' ἀνθοστολίσις ἔκεινε κορίτσιον — ἀπὸ ἀρχοντικῶ; ἰεργείσις; τοῦ νησιοῦ καὶ ἀπ' ἔξω — ἰὸ ἔ.α ἔμορφότερον ἀπὸ τὸ ἄλλο, ντυμένα καὶ προγυμνασμένα μετὰ τὸ ποητικὸ ἔκεινε γούσιο τῆ; Σαπφῶ; ἔχουν ἀποθανατισθῆ μίξθ μετ' ἑοιομῆ τῆ;

Κοντὰ σ' Ἐκείνη ἔκεινε ἱστορικῶ; ὠ; καλλινέ; ἢ Ἀεθί; ἢ Μνασιδί; ἢ Γυρινῶ; ἢ Ἀνακτορί; ἢ Ἀμυθῶ η. ἢ Κυδῶ. ἢ Τελείσιππ; ἢ Μεγίρι; ἢ Ἀναγόρ; ἢ Γογγόλ; ἢ Εὐναί; ἢ Δαμοφίλ; ἢ Ἀοιγνώτῃ

Στοῦ; γίμου; τὰ τραγυδία τῶν κοριτσιῶν τῆ; Σαπφῶ; ἦτα'ε κἄν τὸ ἀφίντασιο ἀπολαυστικὸ τόσο γιὰ τοῦ; καλισμένου; ὄν; καὶ γὰ τὸ; ὠχίου; ἐφήβου; πού ἔρχονται νὰ τραγουδήσουν μαζί τιν τὸν γαγνὸ καὶ τῆ νύμφῃ.

Σ' ἕνα τέτοιον περιβάλλον θὰ εἶχε δίκη; ἢ Πιήτρο; νὰ παρβίβῃ τὸ γίμου κάποι; φίλης μετὰ κἄν ἑτεροκόμι; καὶ οὐρί; σὶν τὸν γίμου τῆ; *Ἡβῆ; σὶν *Ὀλυμπ; καθῶ; τὸ ἔκεινε σ' ἐπιθελί; τῆ; ἀφίρι

Τὸ δὲ ἀγάπησε πλῆ; φορῶ; χωρῶ; ν' ἀνακηθῆ εἶναι βίβλι; μετὰ δὲ ἀπὸ ἀκλεισία ἐπνίγηκε σὶν θίλτασι εἶναι κί' αὐτῶ; θῶ; β; γλ; ἀπὸ τὸ; σίχου; τῆ; . . .

Καὶ τί ἀπόμεινα ἀπὸ τὸ; σίχου; τῆ; ;

Πολὺ λίγο γὰ νὰ ποῦμε πῶ; τῆ ξέρουμε μετὰ κί' πῦρ γὰ νὰ μετρίσωμε νὰ βεβιώσωμε πῶ; εἰ αἰῶνα; δὲν ἐβύσινε τὸ ἔγγ; τῆ; ὄτω; δὲν σβύσινε καὶ τὸ φεγγάρι τῆ; Μυτιλή; πού τὸ τογυδῆσε τότε; φορῶ; . . .

Τὸ ροδιδάκτυλο φεγγάρι τοῦ τόπου Τῆ; ὑπάρχει καὶ τῶρα ἀκίμε κί' ὁποιο; προσέξῃ καλὰ μπορεῖ νὰ τὸ δῆ σὶς καθρεφτέσι; σεληνόφωσι; βραδῶ; πού τὸ φῶ; του ῥίχνα σὶν δρόμο τῆ; ἀκροθαλασσῶ; μί; λάμψη λευκῆ πού ἔχει μί; ῥόδινη μαρμαρυγή . . .

*Ἄδικα παραξενεύτηκαν μερικοὶ μετὰ τῆ τολμηρῆ παρμώσῃ Τῆ; πῦρ παρόσθησε ροδοδάκτυλῃ τῆ Σελήνῃ . . . Τὸ μί; τῆ; Πιήτρο; ἔβλετε καλῶ; . . . Τὸ δυνατὸ ἔκεινε φῶ; εἶναι πραγματικῶ; ὠ; ὠ; σὶν ῥόδινο . . .

Σ' ἐκείνη τὴν ἀναλαμπῆ ξεχάνομαι πολλῶ; φορῶ; σὶν νὰ βλέπω κάποι; ὀπτασία κάποι; ὄνειρο πού με φέρνει σὶν παραμυθένια ὀμορφιά τῆ; ἐποχῆ; τῆ; Θεῶ; αὐτῆ; τοῦ σίχου.

*Ἐξαφνα δὲ μετὰ κί' μετὰ ξυπνῶ; κί' μετὰ φέρνει πῶ; πίσω σὶν πραγματικότητα.

Καὶ τότε τί βλέπω γύρω μου;

Τέσσεροι; τοίχου; δυδ-τρία παλῆ; βιβλία σὶν τραπέζι μου, δυδ-τρεῖ; κίτρινο-σμένε; ἐκδόσις τῶν «Ἀποσπασμάτων τῆ; Σαπφῶ;» κάτω ἀπὸ τὸ ἀδύνατο φῶ; τοῦ λύχνου πλῆ; σὶν ἄπρα χαρῶ; πού μαυρίζε ἢ σκιά μί; πέννας . . .

Τίποτ' ἄλλο δὲ βλέπω μέσα σὶν σιγῶ; τῆ; σκοτεινῆ; νύχτα; . . .

Ξυπνῶ τότε τῆ πέννα πού κοιμᾶται ἀκουμπισμένη σὶν καλαμῶ; νὰ τραγουδήσῃ, νὰ συνδυάσῃ, νὰ ζωγραφίσῃ δὲ μετὰ μπορεῖ μετὰ σημερῶ; σίχο; τ' ὠχί; μου ὄνειρο καὶ νὰ συναρμολογήσῃ τὰ συντρίμματα τῶν τραγουδιῶν ἔκεινε . . .

Σκύβω θρησκευτικὸ τὸ κεφάλι στ' ἀπομεινάρια τοῦ ποιητικοῦ ἔκβεινου μεγαλείου καὶ ἀρχίζω νὰ τὰ χαίθεύω, προσπαθῶντας νὰ τὰ ζωντανέψω, νὰ τὰ βγάλω ἀπὸ πᾶνω τὸ μαρμάρωμα πρὸς τὰ σκοπέζαι.

Τὸ θαρροῦ ἡδὺτὸ σὰν μιὰ προσευχὴ μου στὸ Ὁραῖο.

Γιὰ τοῦτο ἄς μὴ μὲ νομίσουν βίβηλο ἄν παρφορίζω καὶ συναρμολογῶ τὸ Σαπφικὸ στίχο, * γιὰτὶ τὸ ἔργο μου πηγάζει ἀπὸ ἱερὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ μιὰ θρησκευτικὴ πρὸς τὸν θεὸν ἢ τὴν φύσιν νὰ φανερώσῃ ἀλλοιῶς.

* Ἄν σ' αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα βρεθοῦν πολλοὶ ἢ λίγοι ἀτέλεις, ἡδὺτὸ ἄς τὸ κρίνουν ὅσοι ἄλλοι εἶνε ἢ θὰ τύχη νὰ ἐπιχειρήσουν τέτοιου εἴδους εἰρηθηνική σπουδή.

Γιὰ μένος, τόσο μπόρεσα.

* Ἐσκυψα μπροστὰ στὰ συντρίμματα τῆς Σαπφικῆς Δύρας καὶ μὲ τὰ χεῖλη ποῦχα τὰ φίλησα . . .